

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 141/2020
10.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миљан Филиповић, адвокат из ..., против туженог Република Србија - Високи савет судства - Други основни суд у Београду, кога заступа Државно правобранилаштво РС, са седиштем у Београду, одлучујући о захтеву Другог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 10.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Трећи основни суд у Београду за поступање у предмету Другог основног суда у Београду Прр 119/2020.

Образложење

Тужилац је дана 16.07.2020. године поднео тужбу Другом основном суду у Београду, у којој је као тужени означена Република Србија, ради новчаног обештећења због утврђене повреде права на суђење у разумном року у предмету Другог основног суда у Београду Ив 9882/17.

По пријему тужбе Други основни суд у Београду је доставио Врховном касационом суду спис предмета Прр 119/2020, са захтевом за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, будући да тужилац тужбом тражи исплату новчаног износа због незаконитог и неправилног рада Другог основног суда у Београду, као органа туженог. Како је суд коме је поднета тужба уједно и орган туженог против кога је усмерен тужбени захтев, Други основни суд у Београду налази да би било целисходно да се одреди други стварно надлежан суд за поступање у овом предмету.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18) прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду да је у поднетој тужби као орган туженог - Републике Србије означен Други основни суд у Београду, по оцени Врховног касационог суда постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 62. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић